

Księga Hioba

Rozdział 42

1. Zatem Ijob odpowiedział WIEKUITEMU, mówiąc: 2. Uznaję, że możesz wszystko i że nie jest dla ciebie niedościgłym każdy zamysł. 3. Gdzież jest ten pytasz, co bez rozsądku zamroczy Twoje postanowienie? Mówilem, ale nie rozumiałem; zbyt dziwne to dla mnie rzeczy, których nie pojmuję. 4. O, racz wysłuchać, abym mógł mówić; zapytam Cię, a Ty mnie oświeć. 5. Słyszałem o Tobie tylko ze słuchu uszu; jednak teraz zobaczyło Cię moje oko. 6. Dlatego odwołuję co powiedziałem; pokutuję w pyłe i prochu. 7. A gdy WIEKUISTY w tych słowach rozprawił się z Ijobem, WIEKUISTY powiedział do Elifaza z Themanu: Mój gniew zapłonął przeciw tobie i przeciwko twoim dwóm przyjaciółom, bo nie mówiliście o Mnie tak utwierdzeni, jak Mój sługa Ijob. 8. Dlatego teraz weźcie sobie siedem cielców i siedem baranów, idźcie do Mojego sługi Ijoba oraz złożcie za siebie całopalenie. Zaś Ijob, Mój sługa, niech się za wami, pomodli bo uwzględnię tylko jego oblicze; bym z wami nie postąpił według waszej nieuczciwości, bo nie mówiliście o Mnie tak utwierdzeni, jak Mój sługa Ijob. 9. Zatem Elifaz z Themanu, Bildat z Szuach i Coar z Naamy poszli i uczynili jak im powiedział WIEKUISTY; a WIEKUISTY uwzględnił oblicze Ijoba. 10. Nadto WIEKUISTY odmienił los Ijoba, kiedy się modlił za swymi przyjaciółmi, i WIEKUISTY w dwójnasób rozmnożył wszystko, co niegdyś posiadał Ijob. 11. Wtedy zeszli się do niego wszyscy jego bracia, wszystkie jego siostry i wszyscy jego dawni znajomi oraz jedli z nim chleb w jego domu, wyrazili mu swoje współczucie i pocieszyli go z powodu całego nieszczęścia, które dopuścił do niego WIEKUISTY. Potem dali mu, każdy po jednej kesycie i każdy po jednym złotym koleczyku. 12. A WIEKUISTY błogosławił ostatnim czasom Ijoba bardziej niż poprzednim, tak że posiadał czternaście tysięcy owiec, sześć tysięcy wielbłądów, tysiąc jarzm byków i tysiąc oślic. 13. Miał także siedmiu synów i trzy córki 14. Więc nazwał imię pierwszej – Jemima, a imię drugiej – Kecya, a imię trzeciej – Kerenhapuch. 15. I nie znaleziono w całym owym kraju kobiet równie pięknych jak córki Ijoba; a ich ojciec dał im dziedzictwo między ich braćmi. 16. I Ijob żył jeszcze potem sto czterdzieści lat, więc oglądał swoje dzieci, i dzieci swoich dzieci, aż do czwartego pokolenia. 17. I Ijob umarł, stary, i syty dni.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012